

antage, at netop dette Hensyn væsentligt vil faae Indslydelse paa Thingets Votum, i Anledning af det Punkt, som nu foreligger, nemlig allerede nu at danne sig en bestemt Mening om den Sum, Marinen fremtidigt maatte behøve.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaae over til at omtale selve den Sum, som Udvalget har foreslaaet. Udvalget støtter sit Forslag i saa Henseende tildeels paa Normalreglementet af 1841, og foreslaaer at bevilge 1 Million til Marinens Disposition i den kommende Tid; her er ikke Tale om det nærmeste Finantsaar, men om Aaret 1852, og det er altsaa ikke, om jeg saa maa udtrykke mig, for at opmuntre Thinget til ikke at bevilge i indværende Aar, hvad Marinen attraaer, at Forslaget er afsattet i den Form, som sseet er. Man kunde maaskee sige, at det netop derfor ikke var paa-trængende nødvendigt for mig nu at fremhæve de Betænkkeligheder, som i saa Henseende maae fremstille sig; man kunde sige: den Tid, den Sorg; men dette maa jeg ansee for ligefrem at stride mod Administrationens Pligt, og det være mig derfor tilladt allerede nu at yttre et Par Ord herom. Der er, som sagt, idet man er gaaet ud fra Normalreglementet af 1841, foreslaaet, for de kommende Aar at bevilge 1 Million til Marinens Behov, hvorhos dog et Beløb af 18,000 Rbd., som dækkes af Marinens separate Fonds, ere fradragne alle de Beregninger, som i saa Henseende ere opstillede i Udvalgets Betænkning, saa at disse 18,000 Rbd. ere holdte udenfor. Med Hensyn til Budgettet for 1841 skal jeg dog tillade mig foreløbigt at gøre opmærksom paa, at Marinens Udgifter aldrig have været 1 Million, idet de have været 1,020,000 Rbdlr., og senere ere vorede med 10,000 Rbd.; men dette vil jeg aldeles holde ud af Betragtning; derimod maa jeg for det ærede Thing tillade mig at oplyse, at det var en heel Million, som saaledes blev stillet til Marinens Disposition, medens efter Udvalgets Forslag to, jeg vil ikke kalde dem Indtægtskilder, men to Punkter skulle falde bort, nemlig de saakaldte Realisationer og Besparelser, som finde Sted under Marineadministrationen. Det første af disse Punkter kunde man kalde en færegen Bersurindtægt, dog dette

skal jeg senere komme til nærmere at omtale. Hvad jeg nu skal tillade mig at gøre opmærksom paa, er, at disse tvende Punkter udgjøre over 100,000 Rbd., nemlig det ene 55,000 Rbd. og det andet 51,000 Rbd., til hvilken Beregning jeg er kommen ved at tage de sidste 5 Aar for Krigen, nemlig Aarene 1842—1847, og udbrage et Middeltal. Disse Indtægter, som Marineministeriet har havt Raadighed over, ere egentlig ikke nogen ny Valuta, som er bleven skabt for Marinen; det er ved en Omsætning, inden Marinens Omraade, at disse Summer ere tilveiebragte, og det har hidtil, ogsaa ifølge Normalreglementet af 1841, været Regelen, at de skulle staae til Marinens Disposition. Udvalgets Indstilling gaaer derimod ud fra, at Realisationerne og Besparelserne skulle indbetales i Statskassen. Der skal altsaa herefter tilstaaes Marinen en Sum af 1 Million, men heraf skal atter 106,000 Rbd. aarligt indbetales i Statskassen, saa at det er gaadenbart, at kun 894,000 Rbd. blive tilstaaede Marinen, og den vil saaledes blive disse 106,000 Rbd. mindre fordeelsagtigt stillet end ved Normalreglementet af 1841, og endnu usfordeelsagtigere end ved Krigenes Begyndelse i Aaret 1848. — Der er endnu en anden Ting, næsten af samme Vigtighed, som maa tages i Betragtning. Den ærede Ordfører har fremhævet, at i de senere Aar vare forskellige Udgiftsposter overførte paa Marinens Budget, hvilke ikke tidligere have været opførte der, og at enkelte andre vare gaaede ud deraf, samt at i det foreliggende Budget Forskjellen mellem de Udgiftsposter, som ere komne til, og de, der ere gaaede ud, er anslaaet til 17,000 Rbd.; men, see vi hen til, hvorledes Forholdet vil stille sig til næste Aar, dersom det af Udvalget gjorte Forslag toges tilfølgende, ville de Summer, som ere gaaede ind i Budgettet, beløbe sig til over 90,000 Rbd., og lægger man disse til de 106,000 Rbd., som tidligere ere nævnte, vil Sædeten blive 200,000 Rbd. mindre godt stillet end i Aaret 1848. Det er dog klart, at disse store Bortføringer ikke kunne Andet end vække den højeste Grad af Betænkkelighed og Frygt for, at Marinen kommer i den ynkkeligste Tilstand og ikke vil kunne retsærdiggjøre de Fordringer, man maatte stille